dei nūc arguēdo. nūc supplicando.
nūc minādo. Si peccator facit se sur
dū Tūc tandē oꝫ audire loquentē
in die iudicij q̄ſi terribilem iudicē
cū dicat. Jte maledicti i ignez eter
nū. De hac terribili locucōe dicit
iohēs figuraꝫ in apoc̄. Vidi i me
dio ſeptē candelabroꝝ hoīez ſimi
lē filio hoīs habētē gladiū ex vtrā
q parte acutuꝫ de ore eiꝰ ꝓcedentē. ⁊
vox eiꝰ ſicut vox aq̄ꝝ multaꝝ. ⁊ ſicut vox
tonitrui magni. Jſte eſt xp̄s qui
in die iudicij apparebit inter cādē
labra aurea q̄ ſūt ſeptē turbe āge
loꝝ ſeu ſcōꝝ electoꝝ. ſ. patriarche
ꝓphe āgeli apl̄i martires ꝯfeſſo
res v̄gines ⁊ ex ore eiꝰ ꝓcedit gla
diꝰ acutus .i. ſnīam ꝓfert dānaci
onis: loquēs terribiliter Jte male
dicti ⁊c̄. Et illa vox eſt dānatis ita
terribil' velut vox tonitrui. Et tūc
peccator obtumeſcit Et dicet xp̄s
Quomō tu peccator huc intraſti
nō hñs veſtē nupcialeꝫ ⁊c̄. ꝓicite
eū in tenebras exteriores Ergo ad
thēa. Loq̄bat̄ ibi p̄ncipibꝰ pha
riſeis ſacerdotibꝰ apl̄is ⁊ iudeis Jta
cotidie loq̄t̄ deuote orātibꝰ igno
rantibꝰ penitētibus ⁊ induratis.
Dn̄ica xxi xxi ¶ f. lxij.
Vade filiꝰ tuꝰ viuit Johis.
iiij. Nota ꝙ nulla res meli
or ē omni mūdo q̄ꝫ gracia
diuina. hoc q̄ ad aīam ⁊ nulla res
melior quo ad corpus q̄ꝫ ſanitas
Nam gracia diuina facit hominē
ſociū angeloꝝ. fratreꝫ xp̄i ⁊ ſuoꝝ
diſcipuloꝝ vtꝫ i euāgelio math.

Cū xp̄s ſtetit in ſynagoga iudeo
rū docēs eos venit vnꝰ eoꝝ ad eū
dicēs. Fratres tui ⁊ mater tua fo
ris ſtāt q̄rētes tibi loq̄ Rn̄dit ihe
ſus Qui facit volūtateꝫ patris mei
ipſe eſt frater ſoror ⁊ mater Ergo
michil vtilius q̄ ad animā q̄ꝫ grā
xp̄i. Et ſ ſcā magis optauerit mo
ri vita naturali q̄ꝫ amittere graciā
diuinā. Sꝫ q̄ ad corpus nihil vtili
us q̄ꝫ ſanitas Vnde dictator wat
mach beſſer ſynw an egen vnde
myn. Rn̄dit Fridanck. Jch was
ſeych vnde byn geneſen dat dūc
ket mich beſſer weſē. vñ ait Eg
diues hꝫ nūmū. ſꝫ nō hꝫ ipſū vizꝫ
ad ſanitatem Quid valeret homi
ni oīs theſaurus mūdi qn̄ ſp eſſet i
firmꝰ Jdeo hō exñs ex graciā dei ⁊
ſp infirmꝰ eſſet redarguendus ſi
poſſet hr̄e p̄iū regē qui poſſet ſibi
dare graciā ⁊ poſſet hr̄e exptum
medicū q̄ poſſet ſibi dare ſanitatē
⁊ illū viſitaret aut p ſe aut p aliū
Jō ait dauid in ps̄ Multiplicaſti
infirmitates eoꝝ ⁊ poſtea accele
rauerūt Et hec cognoſcēs iſte regu
lꝰ. Jō xp̄m viſitauit ⁊ p gracia et
ſanitate filij humilit̄ xp̄m exora
uit Et xp̄s reddit verbū preallega
tū Vade filiꝰ tuus viuit vtꝫ in euā
gelio hodierno qd̄ ſeq̄tur Euāgel'.
Erat q̄dā regulꝰ cuiꝰ filiꝰ īfirma
batur i capharnauꝫ q̄ erat ciuitas i
q̄ xp̄s multa miracula faciebat Hic
cū audierat ꝙ ihs̄ veniret a iudea
in galileam abijt ad eum dicens
et rogauit. O domine deſcende

et ſana filiũ meũ. Incipiebat em̃
mori Dixit iħs ad eũ. Niſi ſigna
videritis nõ creditis Dicit ad eũ
regulꝰ Dñe deſcẽde priuſq̃ moria
tur filius meus. Dixit ad eũ dñs
Vade filius tuꝰ viuit Credidit re
gulus ſmoni dñi quẽ dixit ei Va
de filiꝰ tuꝰ viuit. Et obſuauit ho
rã illã i corde ſuo ꝛ iuit Iã aũt eo
appropiquãte ciuitati capharnaũ
a quo exiuit occurrerũt ei ſui eiꝰ
dicẽtes q filiꝰ viueret Interroga
uit ab eis horã in q̃ meliꝰ habue
rat Et dixerũt ei Heri q̃ hora ſep
tima reliq̃t eũ febris ꝛ reuixit Co
gitauit g̃ pr̃: q hec ẽ hora in qua
dixit ei iħs Vade filiꝰ tuꝰ viuit. et
credidit ipſe ⁊c̃. Et ſic pꝫ euãgeliũ
¶ Reſumẽdo thẽa Vade filiꝰ tuus vi
uit Nota q̃drupler ẽ vita. Vna ẽ
vita naturał. ſecũda culpe. tercia
gracie. quarta ẽ glorie ¶ Prima ẽ
vita nature. de q̃ dr̃ i geneſ. Crea
uit deꝰ hoiem de limo terre ꝛ ſpira
uit in eo ſpiraculũ vite Hec vita ẽ
valde breuis Vnde iob. Hõ natꝰ
de muliere breui viuẽs tp̃e replet̃
mł tis miſeriis Nã diuſe ſũt miſe
rie i hoie vt pauptas. pſecucõ. nu
ditas. frigiditas. infirmitas. Vñ
in pſ. Multiplicate ſũt ifirmitates
eoꝝ. Hec vita ſp ẽ in tẽptacõibꝰ
Nũc tẽptatur hõ i hac vita a mũ
do. a ppria carne. p auaritiã. p lux
uriã. p ſupbiã a dyabolo. Ideo ait
iob Milicia eſt vita hois ſup ter
ram Hec vita diu nõ p̃t durare. ſꝫ
ſic roſa cito areſcit. ꝛ aceruus eua

neſcit. ꝛ cito q̃ lumẽ a vẽto ſpgit.
et ſicut pomũ pulcrũ a verme cor
roditur. ꝛ velut vapor diſpergitur
Vnde iob. Quia vẽtus ẽ vita mea
Hec vita hõis ſepe abbreuiabitur
ante tempus dũ pctõr non ſperat
ꝓpter peccata ſua. vnde in pſ. Da
than ꝛ abiron delẽtur Apta ẽ ter
ra et deglutiuit dathan ꝛ abiron
ante tempꝰ. Item patet in geneſi
de quinq̃ ciuitatibus de quibꝰ in
pſ. Pluit dominꝰ ſup ſodomam ꝛ
gomorram ſulphur ꝛ ignem Itẽ
vita hec miſeã pueris ſepe abbre
uiatur ꝓpter peccata parentũ. vt
patet de dauid i. Reguꝫ. Quia da
uid peccauit contra dominum. Et
ait dominus ad dauid Puer quẽ
diligis morietur ꝓ te. Et de filiis
zodomorum qui non peccauerũt.
et tamen cũ parẽtibꝰ mortui ſũt
Hec iniqua vita miſera. ſepe ab
breuiatur homini propter nimi
am iuſticiam hominis. Nam in
terdum homo ẽ in tanto deſiderio
vite eterne. vt aliq̃s ſeipſũ ſumit
de hoc falſo mundo. vnde ꝓuerbi
oꝝ. Tranſlatus eſt ãte tempꝰ ne
malicia mutarꝫ animã eiꝰ Qui ſe
bene habet in hac miſera vita. in
virtutibus exercendo. peccatis re
ſiſtendo. ad hũc ait dominꝰ Vade
filiꝰ tuꝰ viuit ¶ Secũda vita ẽ vita
culpe de q̃ dicit Apoſtolus ad rõ.
Si ſm carnem vixeritis morte mo
riemini Quãuis hõ viuit corpe. ſi ẽ
in peccato mortali mortuꝰ ẽ in aĩa
Vñ in apoc̃. De vita peccatoris in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

peccato mortali exiſtẽtis. Nõ hẽs
ꝙ viuis ſȝ mortuꝰ es q̃ ad aiam. q̄
iam deputata es ad mortẽ eternã
Hec vita peccĩ mortalis capit occa
ſionẽ a ↄcupiſcẽtia oculorũ. itaꝙ
mors intrat in ↄſcientiã ⁊ occidit
animã Qd ↄq̄ritur trenoꝝ Ihere.
Heu mors itrauit p feneſtras no
ſtras Hec vita peccĩ mortalis ſepe
cauſatꝫ a voluptate ⁊ crapula Vñ
ſeneca in libro de moribꝰ Plures
moriũtꝫ crapula ꝙ̄ gladio Ideo p̄
monȝ nos apłs ad ephẽſ. Nolite
inebriari vino i q̄ eſt luxuria Hec
vita peccati mortalis ſepe cauſatꝫ.
vt ſeq̄tꝫ mors eterna ex auaricia.
Vnde ec̄ nihil iniquiꝰ ē ꝙ̄ amare
pecuniã. Hic ei qui amat pecuniã
vendit animã ſuam dyabolo ⁊ ob
ligat morte eterna eam Hec vita
peccati mořlis cauſatꝫ ex inuidia.
Vnde iohes Qui nõ diligit fratrẽ
ſuũ ſȝ odit manet in morte Ideo q̃
hec. iiij. vicia hȝ ſupdicta viȝ. con
cupiſcentiam oculorũ. crapulam.
auariciã. ⁊ inuidiam obligat ani
mã ſuam pꝰ hanc vitã ad eternã
penam. Sȝ q̃ viuit in caſtitate. in
abſtinentia. i pietate. in caritate.
manet in vitã eternam Vñ pŭb.
Iuſti aũt in perpetuum viuent Et
iohannes. Nos ſumꝰ tranſlati de
morte ad vitã. Et illic dicꝫ dñs Va
de filius tuꝰ v aia tua viuit p gra
3 ciam. et in futuro p gloriam Ter
cia vita eſt vita gracie. de q̃ dicit
iob decimo Vitaȝ ⁊ miſericordiã
tribuiſti mihi: et viſitatio gracie

tue cuſtodiuit ſpm̃ meũ. Hac vita
gracie viuit hõ quãdo ē ſine pctõ
mortali. Quando enĩ hõ naſcitur
portat ſecũ venenũ peccati morta
lis. ſ. oriḡtalis. Sȝ illud expellitꝫ p
baptiſmũ. ⁊ vita gr̃e p illiꝰ virtutẽ
infunditꝫ. et p fidẽ ↄſeruatꝫ. Vnde
dicit dominꝰ in euangelio iohĩs.
Omnis qui vidit ⁊ credit i me nõ
morietur in eternũ. Hec enĩ vita
diſponit hominem ad vitam eter
nam Vnde apoſtolus. Stipendia
peccati mors. gracia autem dei vi
ta eterna. Sicut autem peccatum
mortale inducit mortem eternam
ita gracia dei inducit vitã eternã
Hec autem vita gracie diu erat i
primatiua eccleſia. ſed modo eſt
ſuppeditata et conculcata vt pa
tet in libro danielis octauo Vidi
arietem contra orientẽ in aere vẽ
tilantem qui habuit duo cornua
vnuȝ excelſius reliquo Sed venit
hircus ab occidente q̃ ↄculcauit
arietẽ cũ cornibus ſuis et ad nihi
lũ redegit eũ Ita ſpiritualiter ari
es ouiũ albꝰ fuit vita gracie deſi
derat ortũ ſolis veri luminis q̃ eſt
xp̃s et diuinam gratiam habens
vnũ cornũ excelſius reliquo v ca
ritatẽ dei ⁊ proximi. vnũ excelſiꝰ: ꝙ
caritas dei tenet principatũ. Sȝ ve
nit hircus fetidꝰ ab occidẽte. vbi
apparet omne malũ v vita fetida
et maculata q̃ iam regnat in mũ
do vitam gracie et mundicie con
culcauit Ita ꝙ iam nullum vitiũ
apparet qd olim vicium dicebatꝫ

Vn̄ poeta. Olim qđ viciū fuit hoc
ē mō ꝰtus Nūc nichil ē viciū niſi
habē nihil Jdō hōi exiſtēti i vita
grē dicit dn̄s Vade filius tuus vi
uit Quarta vita ē vita eterna de q̄
vita ait dn̄s ioħis vltimo. Hec ē
vita eterna vt cognoſcāt te ſoluz
deum ⁊ quez miſiſti iheſū xp̄m Et
hanc vitam ꝯmendat ariſto. i li
bro celi ⁊ mūdi dicēs Eſt illic fix
a ſēpiterna vita q̄ nō deficit. Sed
iſta vita nō ē ſēpiterna ſ; trāſitoi
a Hec ē vita eterna vbi poſſumꝰ
deū vidē facie ad faciē. vbi eſt ſa
nitas ſine īfirmitate. Reqes eťna
ſine labore. Pax ſine timore. Leti
cia ſine errorē. Et illa poſſuꝰ acq̄rē
ꝑ tria bō i hac vita. Pmo ꝑ bōm o
peris exercitacōz vt dicit ſa. Quid
habet hō de oi labore ſuo n̄ vt labo
ret ⁊ ꝑgat pꝰ morte illuc vbi ē vita
Scdō poſſumꝰ acq̄rē vitā eternaz
ꝑ maloꝝ i paciētia ſupportacōz Jl
le ē certus q̄ hic mala ⁊ pꝰſa ſuſti
net paciēter ⁊ pꝰ hāc vitā vadat
ad eternā vitā q̄ deꝰ n̄ punit bis
i eternū Vn̄ ecc. viij. Suſtine mo
dicū ad tpꝰ vt creſcat in nouiſſiō
vita tua Tercō p̄t acq̄ri vita eter
na ꝑ iuſticie exhibitionem Vnde
dr̄ i libro ſa. Juſti aūt i ꝑpetuū vi
uent ⁊ apud dn̄m eſt merces eo
rū Juſtoꝝ aīe i manu dei ſūt. Bea
tꝰ iacobꝰ dic. Beatꝰ hō q̄ ſuffert te
ptationē ⁊ vincit i hac vita qm̄ cū
ꝓbatus fuerit accipiet coronā vi
te. dicit ḡ pacienti bn̄ operāti. Va
de filius tuꝰ viuit. hic ꝑ graciā ⁊ i
futuro ꝑ gloriam

Dn̄ica. xxij. ¶ Sermo. liiij.

Seruꝰ ille rogabat dominum
paciētiā habe in me ⁊ oīa
reddā tibi. Math. xviij. Vn̄ vide
mꝰ ꝙ rō naturał dictat vnuſq̄ſq;
faciat ꝓximo ſuo qđ ab eo deſiderāt
Faciētes in ꝯtrariū oppōnunt ſe
rōni. Nā duo p̄cepta fuerūt legis
nature. ſ. declina a malo ⁊ fac bonū
vt pꝫ i pſ̄. Et due leges ſcripture viz
diliges dominū deū tuū ex toto
corde tuo ⁊ ꝓximū tuum ſicut teipſū
In hijs duobꝰ vniuſa lex depēdz
⁊ ꝓphe Jta xp̄c legifer noue legis
mice grē. voluit duo precepta da
re. Vnū negatiuū. aliud affirma
tiuū q̄ includūt precepta nature
et ſcripture. Quod tibi nō vis fieri
alteri ne feceris Sz ſeruꝰ dn̄i ſe nō
ꝯſiderans precepta nature tranſ
gredi nō declinauit a malo. ſ; fecit
malū Nō dilexit deum ⁊ ꝓximum
Nō fecit ꝓximo ſuo qđ ſibi deſide
rauit fieri. Jdeo debitor factꝰ ē dei
ꝓpter hᵒ ait in theate Seruꝰ ille ro
gabat dn̄m dicēs. Pacientiaz ha
be in me ⁊ oīa tibi reddā Quō hᵒ
factū ſit habet i euāᵒ qđ ſequitur
Dixit iheſus diſcipulis ſuis. ſ. pa
rabolam hanc Simile eſt regnuz
celoꝝ hōi q̄ voluit racōez ponē cuz
ſeruis ſuis. Et cū incepiſſet racōez
ponē oblatꝰ ē ei vnus q̄ debebat
decē milia talenta Cū aūt nō hēet
vnde redderet iuſſit eum venūda
ri ⁊ vxorez et filios et omnia que
habebat. Et ille ꝓcidens rogauit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf